

RES DE NOU SOTA EL SOL

ÀLEX MASLLORENS

EL PERIÒDICO, 21.11.07

Va arribar, va llegir i, al final, tot va quedar en foc d'encenalls. Tret de l'aplaudiment dels incondicionals i un logotip que no serviria ni per a l'ajuntament de Ventdelplà. El gran problema d'Artur Mas és que feia mesos que anunciava a bombo i platerets que el 20 de novembre revelaria el contingut de les taules de la llei, i el seu gran missatge no aporta res de nou. Com a màxim, el que altres estan pregonant i practicant des de fa uns quants anys. És a dir: que el catalanisme solament pot ser útil si és compartit per tots (o, almenys, per la immensa majoria de la població), i si és integrador i contribueix a la cohesió política i social de la ciutadania de Catalunya. ¡Benvingut al club dels que no havíem cregut mai que hi hagués bons i mals catalans, senyor Mas!

Segons sembla, la gran aposta de Convergència i Unió per al futur consisteix a "repensar, actualitzar i posar al dia el catalanisme". I, amb aquesta finalitat, Artur Mas ofereix quatre fórmules màgiques. Primera: canviar nació per nació plena. Segona: canviar modernització per lideratge. Tercera: oblidar-nos d'Espanya i situar Catalunya al món. Quarta: canviar autogovern per autodeterminació, però sense anomenar-la pel seu nom, perquè això podria espantar alguns a qui es pretén atraure amb la resta de les propostes. Els primers a espantar-se, per cert, han estat els mateixos socis de Mas, que s'han afanyat a recordar que ells no són independentistes. Aquest és el principal problema que té l'operació casa gran: que pretén ampliar la base política i social de suport

a Artur Mas i comença posant en dificultats la mateixa coalició amb Unió Democràtica.

Un altre inconvenient és que descobreix la sopa d'all del catalanisme transversal just quan fins i tot els sectors tradicionalment més reticents de la societat catalana fa temps que van arribar a la conclusió que és un punt de trobada per a tots, sempre que es basi en la justícia social i ens faci a tots més iguals en drets i deures. Totes les forces polítiques amb opcions reals de formar part del Govern van optar al seu dia per ser catalanistes. Així que la proposta de Mas no feia cap falta. I el que no fa falta, sobra.